

De sabbatdag

***Sleutelvers: "Want in zes dagen heeft de Heer de hemel en de aarde gemaakt, de zee en alles wat daarin is, maar op de zevende dag rustte Hij. Daarom zegende de Heer de sabbatdag en maakte die heilig.
Exodus 20:11***

***Geselecteerde bijbelteksten:
Exodus 20:8-11; Romeinen 14:5,6***

De instelling van de sabbat is in de Schrift terug te voeren tot het verslag van de schepping en de voltooiing daarvan (Genesis 2:1-3). Op dat moment had God Zijn plan om de aarde geschikt te maken voor menselijke bewoning voltooid, na zes lange perioden, of "dagen". De Schepper hield op met deze activiteit nadat onze eerste ouders waren geschapen "naar het beeld van God; ... mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen". Genesis 1:27

Eeuwen later, na de bevrijding van de Israëlieten uit de Egyptische slavernij, stelde de hemelse Vader een reeks goddelijke normen vast waaraan zij zich moesten houden om zijn gunst en zegeningen te ontvangen als zijn verbondsvolk. Een van deze wetten was dat zij tijd moesten vrijmaken van wereldse bezigheden om God in het bijzonder te aanbidden en te eren voor al zijn voorzieningen voor hen.

Het volgende verslag beschrijft verschillende kenmerken van deze heilige dag. "Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is een sabbat voor de Here, uw God. Dan zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden verblijft." Exodus 20:8-10

De wekelijkse sabbat werd ingesteld als onderdeel van de tien geboden die exclusief aan het volk Israël werden gegeven. Onze sleuteltekst impliceert echter dat alle individuen, inclusief toegewijde christenen, de tijd moeten nemen om in het bijzonder lof en dankbaarheid te betuigen aan de Schepper voor de vele zegeningen die Hij hun heeft geschonken.

Paulus zag heel duidelijk dat de vroege kerk zich tijdens zijn bediening in een overgangperiode bevond. Wat ooit verplicht was onder de wet van Mozes, gold niet meer voor Joden die tot Christus waren gekomen, noch voor heidenen die nooit onder deze beperking hadden geleefd. Hier is een van zijn citaten: "De een beschouwt de ene dag als heiliger dan de andere, de ander beschouwt alle dagen als gelijk. Ieder moet volledig overtuigd zijn in zijn eigen geest. Wie een bepaalde dag als bijzonder beschouwt, doet dat voor de Heer. Wie vlees eet, doet dat voor de Heer, want hij dankt God; en wie zich onthoudt, doet dat voor de Heer en dankt God." Romeinen 14:5,6

In deze verzen lijkt Paulus aan te geven dat een Jood vanwege zijn religieuze overtuiging ervoor kan

kiezen om de sabbat te houden. Het zou echter een misleiding zijn als gelovigen Christus aanvaarden, maar zich ook verplicht voelen om de voorwaarden van de wet na te leven, zoals het letterlijk houden van de sabbat van Israël. Voor de christen zou elke dag een "sabbat" moeten zijn, een dag van toewijding en lofprijzing aan onze hemelse Vader.

Om Gods sabbat van rust binnen te gaan, zijn geloof, gehoorzaamheid, overgave en vertrouwen op Christus nodig. Het omvat vrede, zekerheid, redding en verlichting van het streven naar zelfgerechtigheid. Gods rust is zowel aanwezig als eeuwig. We gaan er binnen door te vertrouwen op zijn kostbare beloften, door de geboden van de Schrift te gehoorzamen en door onze lasten op de Heer te werpen. Door te streven naar een leven in geloof en gehoorzaamheid, kunnen we dagelijks Gods rust ervaren, terwijl we uitkijken naar de eeuwige rust die beloofd is in de 'eerste opstanding' als we 'trouw zijn tot in de dood'. Hebreeën 4:9-11; Openbaring 20:6; 2:10